

Službeni list

Europske unije

C 98

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.
22. ožujka 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 98/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
--------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 98/02	Predmet C-600/20 P: Žalba koju je 10. studenoga 2020. podnijela Anne-Marie Klose protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. rujna 2020. u predmetu T-81/20, Anne-Marie Klose/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	2
2021/C 98/03	Predmet C-640/20 P: Žalba koju je 23. studenoga 2020. podnio PV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 30. siječnja 2020. u spojenim predmetima T-786/16 i T-224/18, PV/Komisija	2
2021/C 98/04	Predmet C-643/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2020. uputio Veszprémi Törvényszék (Mađarska) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2021/C 98/05	Predmet C-670/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2020. uputio Ráckevei Járásbíróság (Mađarska) – EP i dr./ERSTE Bank Hungary Zrt.	4
2021/C 98/06	Predmet C-673/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2020. uputio Tribunal judiciaire d'Auch (Francuska)– EP/Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques	5
2021/C 98/07	Predmet C-675/20 P: Žalba koju je 11. prosinca 2020. podnio Colin Brown protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 5 listopada 2020. u predmetu T-18/19, Brown/Komisija	6

HR

2021/C 98/08	Predmet C-701/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. prosinca 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Avis Autovermietung Gesellschaft mbH/Verein für Konsumenteninformation	7
2021/C 98/09	Predmet C-718/20 P: Žalba koju je 28. prosinca 2020. podnio Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 15 listopada 2020. u predmetu T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija	7
2021/C 98/10	Predmet C-14/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2021. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Sea Watch E.V./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo	9
2021/C 98/11	Predmet C-15/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2021. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Sea Watch E.V./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle	11
2021/C 98/12	Predmet C-20/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2021. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – JW, HD, XS/LOT Polish Airlines	13
2021/C 98/13	Predmet C-31/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Eurocostruzioni Srl/Regione Calabria	14
2021/C 98/14	Predmet C-34/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2021. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium	15
2021/C 98/15	Predmet C-35/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – „Konservinvest“ OOD/„Bulkons Parvomay“ OOD	15
2021/C 98/16	Predmet C-42/21 P: Žalba koju je 27. siječnja 2021. podnio Lietuvos geležinkeliai AB protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-814/17, Lietuvos geležinkeliai/Komisija	16
2021/C 98/17	Predmet C-46/21 P: Žalba koju je 27. siječnja 2021. podnijela Agencija Europske unije za suradnju energetskih regulatora protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-735/18, Aquind/ACER	17
2021/C 98/18	Predmet C-60/21: Tužba podnesena 1. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Belgija	18

Opći sud

2021/C 98/19	Predmet T-110/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kazembe Musonda/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti“)	19
2021/C 98/20	Predmet T-111/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Boshab/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pravo na vlasništvo – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti“)	20
2021/C 98/21	Predmet T-113/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kampete/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti“)	20

2021/C 98/22	Predmet T-116/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kande Mupompa/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pravo na vlasništvo – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	21
2021/C 98/23	Predmet T-118/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Amisi Kumba/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	22
2021/C 98/24	Predmet T-119/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Mutondo/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	23
2021/C 98/25	Predmet T-120/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Numbi/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	23
2021/C 98/26	Predmet T-121/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ruhorimbere/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	24
2021/C 98/27	Predmet T-122/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ramazani Shadary/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	25
2021/C 98/28	Predmet T-123/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kanyama/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	26

2021/C 98/29	Predmet T-124/19: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ilunga Luyoyo/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka neležnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)	26
2021/C 98/30	Predmet T-258/20: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Klymenko/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu”)	27
2021/C 98/31	Predmet T-352/18: Rješenje Općeg suda od 4. veljače 2021. – Germann Avocats/Komisija („Tužba za poništenje i naknadu štete – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Postupak javne nabave – Studija naknadnog praćenja o sindikalnim praksama u području nediskriminacije i raznolikosti – Odbijanje ponuditeljeve ponude – Kriteriji dodjele – Tužba djelomično očito pravno neutemeljena, a djelomično očito nedopuštena”)	28
2021/C 98/32	Predmet T-35/21: Tužba podnesena 22. siječnja 2021. – SFD/EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)	28
2021/C 98/33	Predmet T-38/21: Tužba podnesena 19. siječnja 2021. – Inivos i Inivos/Komisija	29
2021/C 98/34	Predmet T-40/21: Tužba podnesena 25. siječnja 2021. – Slovačka/Komisija	30
2021/C 98/35	Predmet T-50/21: Tužba podnesena 26. siječnja 2021. – About You/EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	31
2021/C 98/36	Predmet T-51/21: Tužba podnesena 26. siječnja 2021. – About You/EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	32
2021/C 98/37	Predmet T-69/21: Tužba podnesena 1. veljače 2021. – Rotondaro/EUIPO – Pollini (COLLINI)	33
2021/C 98/38	Predmet T-72/21: Tužba podnesena 3. veljače 2021. – Bowden i Young/Europol	33
2021/C 98/39	Predmet T-74/21: Tužba podnesena 5. veljače 2021. – Teva Pharmaceutical Industries i Cephalon/Komisija	34
2021/C 98/40	Predmet T-80/21: Tužba podnesena 5. veljače 2021. – Cargolux/Komisija	35
2021/C 98/41	Predmet T-85/21: Tužba podnesena 8. veljače 2021. – QF/Komisija	36
2021/C 98/42	Predmet T-602/20: Rješenje Općeg suda od 28. siječnja 2021. – MS/Komisija	36

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 98/01)***Posljednja objava**

SL C 88, 15.3.2021.

Prethodne objave

SL C 79, 8.3.2021.

SL C 72, 1.3.2021.

SL C 62, 22.2.2021.

SL C 53, 15.2.2021.

SL C 44, 8.2.2021.

SL C 35, 1.2.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 10. studenoga 2020. podnijela Anne-Marie Klose protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. rujna 2020. u predmetu T-81/20, Anne-Marie Klose/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Anne-Marie Klose (zastupnik: I. Seher, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) je odlukom od 11. veljače 2021. žalbu proglasio nedopuštenom i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 23. studenoga 2020. podnio PV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 30. siječnja 2020. u spojenim predmetima T-786/16 i T-224/18, PV/Komisija

(Predmet C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: PV (zastupnik: D. Birkenmaier, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- ukinuti presudu od 30. siječnja 2020. u spojenim predmetima T-786/16 i T-224/18;
- presuditi u ovom sporu te spojenim predmetima T-786/16 i T-224/18, kako se to predviđa člankom 170. Poslovnika Suda;
- naložiti tuženiku snošenje troškova u predmetu C-111/20 P te svih ostalih troškova postupka u predmetima T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 i T-224/18 R2.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog povezan je s pogrešnim tumačenjem članaka 72. i 270. UFEU-a, članka 23. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i s utvrđenjem Općeg suda prema kojem je Pravilnik o osoblju isključivi izvor prava za presuđivanje u sporovima između članova osoblja i njihove institucije;
2. Drugi žalbeni razlog povezan je s povredom članka 4. UEU-a, članka 41. Povelje i članka 11.a Pravilnika o osoblju;
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi općeg načela prava „fraus omnia corrumpit” i članka 36. Statuta Suda;
4. Četvrti žalbeni razlog povezan je s utvrđenjem da nisu povrijeđeni članci 1., 3., 4., 31. i 41. Povelje ni članci 1.e i 12.a Pravilnika o osoblju;
5. Peti žalbeni razlog odnosi se na uporabu „ovjeravanja neistinitog sadržaja”, na iskrivljeno tumačenje članka 59. stavka 1. podstavaka 3. i 5. Pravilnika o osoblju i na povredu Komisijine interne odluke 92-2004 od 6. srpnja 2014.;
6. Šesti žalbeni razlog povezan je sa zlonamjernim pogreškama počinjenima u odnosu na primjenu načela prigovora neispunjenja u dvostranoobveznim odnosima;
7. Sedmi žalbeni razlog navodi povredu članka 41. Povelje, članka 25. Pravilnika o osoblju te namjernu šutnju povezanu s prijevartnom pronevjerom iznosa od 21 593,64 eura koji se odnosi na zaostale plaće koju je počinio PMO;
8. Osmi žalbeni razlog povezan je s iskrivljavanjem zbog neuzimanja u obzir posljedica poništenja prvog stegovnog postupka CMS 13/087;
9. Deveti žalbeni razlog povezan je s povredom članka 15. Povelje;
10. Deseti žalbeni razlog, koji se ističe podredno, povezan je s povredom zabrane odlučivanja „ultra petita”.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2020. uputio Veszprémi Törvényszék
(Mađarska) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága

(Predmet C-643/20)

(2021/C 98/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Veszprémi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) ⁽¹⁾ – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)] ⁽²⁾, rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] ⁽³⁾ i temeljna načela djelotvornosti i ekvivalentnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da države članice ne mogu, kad je riječ o povratu PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa, rok zastare početi računati od datuma koji prethodi onom kada je potraživanje na kojem se temelji zahtjev za povrat PDV-a postalo nenaplativo?

2. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da im je protivna pravna praksa države članice u skladu s kojom njezino tijelo nadležno za primjenu zakona zahtijeva od poreznog obveznika – kao uvjet za povrat PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa – da, uz isticanje potraživanja na koje se odnosi taj porez u postupku razreza poreza, izvrši i druge radnje u svrhu naplate tog potraživanja?
3. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da im je protivna pravna praksa države članice u skladu s kojom društvo koje pruža uslugu mora, u slučaju neplaćanja, smjesta prestati pružati je jer ako to ne učini i nastavi pružati uslugu o kojoj je riječ, neće moći ostvariti povrat PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa, unatoč tomu što je do te nenaplativosti došlo naknadno?
4. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u te članke 15. do 17. Povelje o temeljnim pravima – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da [im je protivno to što] je tijelo države članice nadležno za primjenu zakona utvrdilo uvjete navedene u drugom do četvrtom pitanju bez ikakvog pravnog temelja nakon donošenja presude u predmetu Porr Építési Kft. (C-292/19) i da ti uvjeti nisu poznati poreznim obveznicima prije nego što potraživanja postanu konačno nenaplativa?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:887

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:901

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2020. uputio Ráckevei Járásbíróság (Mađarska) – EP i dr./ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-670/20)

(2021/C 98/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: EP, TA, FV i TB

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir tumačenje članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, koje je sadržano u presudi Andriuc i dr., C-186/16 ⁽²⁾, treba li smatrati jasnom i nedvosmislenom ugovornu odredbu o valutnom riziku, kojom se izričito ne utvrđuje da navedeni rizik preuzima isključivo i u potpunosti dužnik te koja sadržava samo dužnikovu izjavu u kojoj se navodi da je on „potpuno svjestan mogućih rizika transakcije, a osobito činjenice da promjena tečaja predmetne strane valute u odnosu na mađarsku forintu može i povećati i smanjiti teret povrata zajma u forintama[“]“?

2. Je li gore navedena ugovorna odredba u skladu sa zahtjevom utvrđenim u presudi *Andriciuc i dr.*, C-186/16, prema kojem potrošač mora na temelju te odredbe moći procijeniti potencijalno znatne ekonomske posljedice preuzimanja valutnog rizika za njegove financijske obveze, uzimajući u obzir da se dokumentom naslovljenim [„Informacije o općim rizicima financiranja u stranim valutama[“], koji je potrošač potpisao u trenutku sklapanja ugovora, jednako upućuje na pozitivne i negativne učinke takvih promjena u tečaju sugerirajući time da je uobičajen trend stabilne razine tečaja – koji je naveo i mađarski savez banaka – takav da se povoljne i nepovoljne ekonomske posljedice dugoročno izjednačavaju?
3. Je li gore navedena ugovorna odredba u skladu sa zahtjevom utvrđenim u presudi *Andriciuc i dr.*, C-186/16, prema kojem potrošač mora na temelju te odredbe moći procijeniti potencijalno znatne ekonomske posljedice preuzimanja valutnog rizika za njegove financijske obveze, kada se ni u ugovoru ni u informativnom dokumentu o valutnim rizicima, koji je potpisan u trenutku sklapanja ugovora, ni izričito ni prešutno ne navodi mogućnost znatnog povećanja obroka otplate odnosno mogućnost da to povećanje u stvarnosti dosegne bilo koju razinu?
4. Uzimajući u obzir tumačenje članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, koje je provedeno u presudi *Andriciuc i dr.*, C 186/16, treba li se smatrati da je ugovorna odredba o valutnom riziku, u kojoj se izričito ne navodi da valutni rizik preuzima isključivo i u potpunosti potrošač, jasna i nedvosmislena kada iz ugovornih odredbi izričito ne proizlazi mogućnost znatnog povećanja obroka otplate odnosno mogućnost da to povećanje u stvarnosti dosegne bilo koju razinu?
5. Je li izjava koju je u te svrhe dao potrošač, koja je sastavljena u općenitom izričaju u tipskoj ugovornoj odredbi, dovoljna sama po sebi kako bi se smatralo da informacija o valutnom riziku ispunjava zahtjev utvrđen u presudi *Andriciuc i dr.*, C-186/16, prema kojem potrošač mora na temelju te odredbe moći procijeniti potencijalno znatne ekonomske posljedice prijenosa valutnog rizika za njegove financijske obveze, kada nijedna druga ugovorna odredba odnosno odredba informativnog [dokumenta] ne podupire takav zaključak?
6. Uzimajući u obzir presudu *Andriciuc i dr.*, C-186/16, je li tumačenje Kúrije (Vrhovni sud), prema kojem „činjenica da je tuženik pružio informacije o valutnom riziku znači sama po sebi da je tužitelj trebao realno računati s tim rizikom“, u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

(²) Presuda od 20. rujna 2017., *Andriciuc i dr.*, C-186/16, EU:C:2017:703

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2020. uputio Tribunal judiciaire d’Auch (Francuska)–
EP/Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques**

(Predmet C-673/20)

(2021/C 98/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal judiciaire d’Auch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EP

Tuženici: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Druga stranka: Maire de Thoux

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 50. Ugovora o Europskoj uniji i Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije tumačiti na način da se njima ukida status građanina Unije britanskim državljanima koji su prije završetka prijelaznog razdoblja koristili svoje pravo na slobodno kretanje i slobodan nastan na državnom području druge države članice, osobito za državljane koji borave na državnom području druge države članice više od petnaest godina i na koje se primjenjuje britanski zakon, takozvani „15 year rule”, kojim im se tako uskraćuje svako pravo glasa?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li smatrati da kombinacija članaka 2., 3., 10., 12. i 127. Sporazuma o povlačenju, točke 6. njegove preambule i članaka 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije dopušta tim britanskim državljanima zadržavanje, bez ikakve iznimke, pravâ na status građanina Unije koja su uživali prije povlačenja njihove zemlje iz Europske unije?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, je li Sporazum o povlačenju djelomično nevaljan jer se njime povređuju načela koja čine identitet Europske unije, osobito članci 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ali i članci 39. i [40.] Povelje Europske unije o temeljnim pravima, te povređuje li se njime načelo proporcionalnosti jer ne sadržava odredbu koja bi im dopuštala da zadrže ta prava bez ikakve iznimke?
4. U svakom slučaju, je li članak 127. stavak 1. točka (b) Sporazuma o povlačenju djelomično nevaljan jer se njime povređuju članci 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ali i članci 39. i 40. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s obzirom na to da se njime građanima Unije koji su koristili svoje pravo na slobodno kretanje i slobodan nastan u Ujedinjenoj Kraljevini uskraćuje pravo da glasaju i budu birani na lokalnim izborima u toj zemlji te, ako Opći sud i Sud to tumače jednako kao i Conseil d'Etat (Državno vijeće, Francuska), proteže li se ta povreda i na državljane Ujedinjene Kraljevine koji su koristili svoje pravo na slobodno kretanje i slobodan nastan na državnom području druge države članice više od 15 godina, na koje se primjenjuje britanski zakon, takozvani „15 year rule”, kojim im se tako uskraćuje svako pravo glasa?

Žalba koju je 11. prosinca 2020. podnio Colin Brown protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 5 listopada 2020. u predmetu T-18/19, Brown/Komisija

(Predmet C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Colin Brown (zastupnik: I. Van Damme, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu kojom je odlučeno da se neće poništiti pobijana odluka (¹);
- zaključi, na temelju cijelog spisa kojim raspolaže, da pobijanu odluku treba poništiti i naloži ponovnu uspostavu žaliteljeve naknade za život u inozemstvu i naknade putnih troškova od 1. prosinca 2017. te plaćanje naknada i troškova koji nisu bili plaćeni između 1. prosinca 2017. i datuma ponovne uspostave žaliteljeva prava na navedene naknade, uvećane za kamate; i
- naloži Komisiji snošenje troškova koji su žalitelju nastali u postupcima pred Sudom i Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, u okviru kojeg se tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku prilikom tumačenja članka 4. stavka 1. točke (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju u smislu da se njime dopušta ili zahtijeva da se dužnosniku oduzme pravo na naknadu za život u inozemstvu jer je stekao državljanstvo države mjesta svojeg zaposlenja, osim ako nije došlo do promjene dužnosnikova mjesta zaposlenja.

Drugi žalbeni razlog, u okviru kojeg se tvrdi da primjena na žalitelja članka 4. stavka 1. točke (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju od strane Općeg suda u svojoj presudi, i Komisije u pobijanoj odluci, dovodi do neopravdane diskriminacije.

(¹) Odluka Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu od 19. ožujka 2018. kojom se žalitelju oduzima pravo na naknadu za život u inozemstvu i naknadu njegovih putnih troškova počevši od 1. prosinca 2017.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. prosinca 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Avis
Autovermietung Gesellschaft mbH/Verein für Konsumenteninformation**

(Predmet C-701/20)

(2021/C 98/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Druga stranka u revizijskom postupku: Verein für Konsumenteninformation

Prethodno pitanje

Protive li se odredbama iz poglavlja VIII., osobito članku 80. stavcima 1. i 2. te članku 84. stavku 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (¹) (u daljnjem tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka) nacionalni propisi koji, pored ovlasti intervencije koje imaju nadzorna tijela nadležna za praćenje i provedbu te uredbe i mogućnosti pružanja pravne zaštite ispitanicima, priznaju ovlast s jedne strane konkurentima, a s druge strane udruženjima, tijelima i vijećima ovlaštenima u skladu s nacionalnim pravom da zbog povreda Opće uredbe o zaštiti podataka, neovisno o tome jesu li povrijeđena konkretna prava pojedinačnih ispitanika i bez ispitanikova davanja mandata za postupanje protiv osobe koja je počinila povredu, podnesu tužbu pred građanskim sudovima u pogledu zabrane nepoštenih poslovnih praksi, povrede određenog zakona o zaštiti potrošača ili zabrane primjene nevaljanih općih uvjeta poslovanja?

(¹) SL 2016., L 119, str. 1.

**Žalba koju je 28. prosinca 2020. podnio Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd protiv presude Općeg
suda (šesto vijeće) od 15 listopada 2020. u predmetu T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija**

(Predmet C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (zastupnici: K. Adamantopoulos, *dikigoros*, P. Billiet, *advocaat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— u potpunosti ukine pobijanu presudu;

- prihvati žaliteljev tužbeni zahtjev postavljen u tužbi pred Općim sudom i poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 2018/330 ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja, sukladno članku 61. Statuta Suda;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje žaliteljevih troškova u vezi s ovom žalbom i postupkom pred Općim sudom u predmetu T-307/18.

Podredno, žalitelj od Suda zahtijeva da:

- vrati predmet Općem sudu na odlučivanje po žaliteljevim žalbenim razlozima, kako je opravdano stanjem postupka; i
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prema prvom žalbenom razlogu, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je Komisija pravodobno žaliteljima u ovom postupku ponudila objavu svih ključnih činjenica i razmatranja. Da je Komisija ispunila obveze iz članka 20. stavaka 2. i 4. Uredbe (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), žalitelj bi Komisiji podnio bitne komentare, te bi slijedom toga utvrđivanje dampainga bilo povoljno za žalitelja. Opći je sud također iskrivio činjenice utvrdivši da je uobičajena vrijednost žaliteljevih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za zaštitu i bušenje utvrđena upućivanjem na kontrolne brojeve proizvoda koje je prijavio indijski proizvođač.

Prema drugom žalbenom razlogu, pobijana presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava jer se u njoj smatra da se zakonitost akata Unije koji su doneseni u skladu s člankom 2. stavkom 7. Osnovne uredbe ne može preispitivati s obzirom na Protokol o pristupanju Narodne Republike Kine WTO-u. Podredno, pobijana presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava jer se njome propustilo prepoznati da je članak 2. stavak 7. Osnovne uredbe iznimka od članka 2. stavaka 1. do 6. te uredbe koji se mogu primijeniti samo posebno na kineski uvoz u EU na temelju odredbe 15. stavka 1. točke (d) Protokola o pristupanju Narodne Republike Kine WTO-u i dok god su te odredbe na snazi. Komisijino korištenje Indije kao analogne države u žaliteljevom slučaju bilo je pogrešno i prema pravu Unije i prema pravu WTO-a. Taj je pristup za posljedicu imao Komisijino utvrđenje vrlo velike dampinške marže u odnosu na žalitelja, dok potonje uopće nije trebalo biti da je Komisija umjesto toga na žalitelja primijenila odredbe članka 2. stavaka 1. do 6. Osnovne uredbe. Usto, Opći se sud uopće nije bavio pitanjem netočnih informacija koje je indijski proizvođač pružio Komisiji u točki 154. pobijane presude i, slijedom toga, u njezinim daljnjim dijelovima, iako je pravilno iznio taj žaliteljev argument u točki 150. pobijane presude.

Prema trećem žalbenom razlogu, utvrđenja Općeg suda zahvaćena su pogreškama u primjeni članka 2. stavaka 10. i 11. te članka 11. stavka 9. Osnovne uredbe, u kojim se utvrđuju obveze institucija Unije da u žaliteljevom slučaju osiguraju poštnu usporedbu između uobičajene vrijednosti i žaliteljeve izvozne cijene.

Prema četvrtom su žalbenom razlogu u utvrđenjima Općeg suda počinjene pogreške koje se tiču prava i iskrivljene su činjenice. Metodologija koju je Komisija primijenila za utvrđivanje koeficijenata primijenjenih na uobičajenu vrijednost žaliteljevih SSSPT-a tipa „C”; te na utvrđivanje uobičajene vrijednosti žaliteljevih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za „zaštitu i bušenje” bila je pogrešna i nije žalitelju jamčila poštnu uobičajenu vrijednost prema članku 2. Osnovne uredbe, što je za posljedicu po žalitelja imalo jako velike dampinške marže. Ta utvrđenja Općeg suda su također potpuno zanemarila sudsku praksu Žalbenog tijela WTO-a u predmetu EZ – elementi za pričvršćivanje.

Prema petom žalbenom razlogu, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava uključivši u svojim utvrđenjima o utjecaju sniženja cijena žaliteljevih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika na EU cijene koje se koriste u carinskim postupcima unutarnje proizvodnje.

- (¹) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/330 od 5. ožujka 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 63, str. 15. i ispravak SL 2020., L 342, str. 32.).
- (²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2021. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Sea Watch E.V./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

(Predmet C-14/21)

(2021/C 98/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sea Watch E.V.

Tuženik: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

Prethodna pitanja

- A) Obuhvaća li područje primjene Direktive 2009/16/EZ (¹) – i može li se stoga Port State Control (nadzor brodova koji obavlja država luke, PSC) izvršiti i u odnosu na – brod koji je tijelo za klasifikaciju države zastave klasificiralo kao teretni brod, ali koji konkretno isključivo i sustavno obavlja negospodarsku djelatnost kao što je takozvana djelatnost search and rescue (potraga i spašavanje, SAR) (kako je obavljaju [Sea Watch E.V.] i SW4 (brod Sea Watch 4) na temelju svojih statuta)?

U slučaju da [...] Sud smatra da [...] su područjem primjene Direktive 2009/16/EZ obuhvaćeni i brodovi (koji konkretno ne obavljaju gospodarsku djelatnost), protivi li se Direktivi koja se tumači na taj način zakonodavstvo, kao što je nacionalno zakonodavstvo iz članka 3. [Zakonodavne uredbe] br. 53/2011 kojim se prenosi članak 3. Direktive 2009/16/EZ, u kojoj se ipak u stavku 1. [članka 3. navedene zakonodavne uredbe] izričito utvrđuje područje primjene nadzora brodova koji obavlja država luke, pri čemu se taj nadzor ograničava samo na brodove koji se upotrebljavaju u gospodarske svrhe te se iz njega ne isključuju samo jahte namijenjene razonodi, nego i teretni brodovi koji konkretno ne obavljaju gospodarsku djelatnost i stoga se ne upotrebljavaju u tu svrhu?

Naposljetku, može li se, suprotno tomu, opravdano smatrati da su područjem primjene Direktive, u dijelu u kojem nakon izmjena iz 2017. obuhvaća i putničke brodove, obuhvaćeni teretni brodovi koji sustavno obavljaju takozvanu djelatnost potrage i spašavanja osoba u opasnosti na moru, pri čemu se na taj način izjednačava prijevoz osoba spašenih na moru jer su bile u životnoj opasnosti i prijevoz putnika?

- B. Može li se okolnost da brod prevozi osobe čiji broj uvelike premašuje broj osoba koji se navodi u svjedodžbi o sigurnosnoj opremi iako je razlog tomu takozvana djelatnost potrage i spašavanja ili, u svakom slučaju, okolnost da brod posjeduje svjedodžbu o sigurnosnoj opremi koja se odnosi na broj osoba koji je uvelike manji od broja koji se stvarno prevozi, opravdano smatrati odlučujućim čimbenikom iz Priloga I. dijela II. točke 2.A. ili nepredviđenim čimbenikom iz Priloga I. dijela II. točke 2.B., na koje se upućuje u članku 11. Direktive 2009/16/EZ?

- C. Može li i/ili mora li ovlast detaljnijeg inspekcijskog pregleda brodova iz članka 13. Direktive 2009/16/EZ koji država luke obavlja u pogledu brodova koji plove pod zastavom država članica obuhvaćati i ovlast da se provjeri koju konkretno djelatnost stvarno obavlja brod, neovisno o djelatnosti za koju mu je država zastave i mjerodavno tijelo za klasifikaciju izdalo svjedodžbu o klasi i odgovarajuće svjedodžbe o sigurnosti i, slijedom toga, ovlast da se provjeri posjeduje li navedeni brod svjedodžbe i, općenito, ispunjava li uvjete i/ili zahtjeve koji se propisuju pravnim pravilima donesenima na međunarodnoj razini u području sigurnosti, zaštite od onečišćenja i uvjeta života i rada na brodu i, u slučaju potvrdnog odgovora, može li se navedena ovlast izvršavati i u odnosu na brod koji konkretno sustavno obavlja takozvanu djelatnost potrage i spašavanja?
- D. Na koji način treba tumačiti pravilo 1. (rectius, članak 1.) točku (b) Konvencije SOLAS, na koju se izričito upućuje u članku 2. Direktive 2009/16/EZ i u pogledu koje stoga treba osigurati dosljedno tumačenje u skladu s pravom Zajednice u svrhu i prilikom nadzora brodova koji obavlja država luke, u dijelu u kojem propisuje, b. Vlade ugovornice obvezuju se da će objaviti sve zakone, uredbe, naredbe i pravilnike i da će poduzeti sve druge mjere potrebne da Konvencija dobije punu i cjelovitu primjenu, tako da se osigura da brod, u pogledu zaštite ljudskog života na moru, bude sposoban za službu za koju je namijenjen? Konkretno, treba li u pogledu odluke o prikladnosti broda za uslugu za koju je namijenjen, koju države luke moraju donijeti na temelju inspekcijskog pregleda brodova koji obavlja država luke, kao isključivi parametar provjere u obzir uzeti samo zahtjeve koji se utvrđuju na temelju klasifikacije i odgovarajućih svjedodžbi o sigurnosti koje brod posjeduje i koje su stečene na temelju djelatnosti koja je teoretski prijavljena ili se ipak može uzeti u obzir i usluga koju brod konkretno obavlja?

Stoga, postoji li i u pogledu navedenog međunarodnog parametra ovlast upravnih tijela država luke da ne provjere samo ispunjavaju li brodska oprema i sredstva zahtjeve koji se propisuju svjedodžbama koje izdaje država zastave i koji proizlaze iz teoretske klasifikacije broda, nego i ovlast da ocijene usklađenost svjedodžbi i odgovarajuće brodske opreme i sredstava kojima je brod opremljen i koje posjeduje s obzirom na konkretnu djelatnost koju obavlja, koja nije povezana s djelatnošću koja se navodi u svjedodžbi o klasi i koja se od nje razlikuje?

Ista razmatranja treba iznijeti u pogledu točke 1.3.1. Rezolucije IMO-a A.1138(31), Procedures for Port State Control, 2019., koja je donesena 4. prosinca 2019., u dijelu u kojem propisuje „Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.“

- E. Naposljetku, ako se utvrdi postojanje ovlasti države luke da provjeri posjeduje li brod svjedodžbe i ispunjava li uvjete i/ili zahtjeve na temelju djelatnosti za koju je namijenjen, konkretno:
1. Može li država luke koja je izvršila inspekcijski pregled brodova koji obavlja država luke zahtijevati da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve u pogledu sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje odnosno ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, kako bi se izbjegla zabrana plovidbe broda?
 2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod brojem 1, može li se zahtjev da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje odnosno ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, izvršiti kako bi se izbjegla zabrana plovidbe broda samo u slučaju u kojem postoji međunarodni pravni okvir i/ili pravni okvir [Unije] koji je jasan i pouzdan u pogledu klasifikacije takozvane djelatnosti potrage i spašavanja i odgovarajućih svjedodžbi i uvjeta i/ili zahtjeva u području sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora?
 3. U slučaju niječnog odgovora na pitanje pod brojem 2, treba li zahtjev da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje ili ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, izvršiti na temelju nacionalnog zakonodavstva države zastave i/ili države luke te je li u tu svrhu potrebno primarno zakonodavstvo ili je prikladno i sekundarno zakonodavstvo ili čak samo opći upravni propis?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod brojem 3, ima li država luke obvezu da prilikom inspekcijskog pregleda brodova koji obavlja država luke na točan i konkretan način navede na temelju kojeg je nacionalnog propisa (koji je utvrđen u skladu s točkom 3.) zakonodavne ili regulatorne pravne snage ili koji je dio općeg upravnog akta potrebno odrediti uvjete i/ili tehničke zahtjeve u području sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora koje treba ispunjavati brod u pogledu kojeg država luke obavlja inspekcijski pregled kako bi mogao obavljati takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, i koje se aktivnosti otklanjanja ili ispravljanja nedostataka točno zahtijevaju kako bi se osiguralo poštovanje propisa na koje se upućuje?
5. U slučaju da u državi luke i/ili državi zastave ne postoji propis zakonodavne ili regulatorne pravne snage ili koji je dio općeg upravnog akta, može li uprava države luke u ovom slučaju odrediti uvjete i/ili tehničke zahtjeve u području sigurnosti, sprečavanja onečišćenja mora i zaštite života i rada na brodu koje treba ispunjavati brod u pogledu kojeg država luke izvršava inspekcijski pregled kako bi mogao obavljati takozvanu djelatnost potrage i spašavanja?
6. U slučaju niječnog odgovora na točke 4. i 5., može li se takozvana djelatnost potrage i spašavanja, ako ne postoje posebne odredbe države zastave u tom području, smatrati u međuvremenu odobrenom, te se stoga ne može zabraniti donošenjem rješenja o zabrani plovidbe u slučaju kad brod u pogledu kojeg država luke obavlja inspekcijski pregled ispunjava prethodno navedene uvjete i/ili zahtjeve druge kategorije (konkretno, teretnog broda), čije je postojanje i konkretno potvrdila država zastave?"

(¹) Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 57.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 14., str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2021. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Sea Watch E.V./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

(Predmet C-15/21)

(2021/C 98/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sea Watch E.V.

Tuženici: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

Prethodna pitanja

- A. Obuhvaća li područje primjene Direktive 2009/16/EZ (¹) – i može li se stoga Port State Control (nadzor brodova koji obavlja država luke, PSC) izvršiti i u odnosu na – brod koji je tijelo za klasifikaciju države zastave klasificiralo kao teretni brod, ali koji konkretno isključivo i sustavno obavlja negospodarsku djelatnost kao što je takozvana djelatnost search and rescue (potraga i spašavanje, SAR) (kako je obavljaju [Sea Watch E.V.] i SW4 (brod Sea Watch 4) na temelju svojih statuta)?

U slučaju da [...] Sud smatra da [...] su područjem primjene Direktive 2009/16/EZ obuhvaćeni i brodovi (koji konkretno ne obavljaju gospodarsku djelatnost), protivi li se Direktivi koja se tumači na taj način zakonodavstvo, kao što je nacionalno zakonodavstvo iz članka 3. [Zakonodavne uredbe] br. 53/2011 kojim se prenosi članak 3. Direktive 2009/16/EZ, u kojoj se ipak u stavku 1. [članka 3. navedene zakonodavne uredbe] izričito utvrđuje područje primjene nadzora brodova koji obavlja država luke, pri čemu se taj nadzor ograničava samo na brodove koji se upotrebljavaju u gospodarske svrhe te se iz njega ne isključuju samo jahte namijenjene razonodi, nego i teretni brodovi koji konkretno ne obavljaju gospodarsku djelatnost i stoga se ne upotrebljavaju u tu svrhu?

Naposljetku, može li se, suprotno tomu, opravdano smatrati da su područjem primjene Direktive, u dijelu u kojem nakon izmjena iz 2017. obuhvaća i putničke brodove, obuhvaćeni teretni brodovi koji sustavno obavljaju takozvanu djelatnost potrage i spašavanja osoba u opasnosti na moru, pri čemu se na taj način izjednačava prijevoz osoba spašenih na moru jer su bile u životnoj opasnosti i prijevoz putnika?

- B. Može li se okolnost da brod prevozi osobe čiji broj uvelike premašuje broj osoba koji se navodi u svjedodžbi o sigurnosnoj opremi iako je razlog tomu takozvana djelatnost potrage i spašavanja ili, u svakom slučaju, okolnost da brod posjeduje svjedodžbu o sigurnosnoj opremi koja se odnosi na broj osoba koji je uvelike manji od broja koji se stvarno prevozi, opravdano smatrati odlučujućim čimbenikom iz Priloga I. dijela II. točke 2.A. ili nepredviđenim čimbenikom iz Priloga I. dijela II. točke 2.B., na koje se upućuje u članku 11. Direktive 2009/16/EZ?
- C. Može li i/ili mora li ovlast detaljnijeg inspekcijskog pregleda brodova iz članka 13. Direktive 2009/16/EZ koji država luke obavlja u pogledu brodova koji plove pod zastavom država članica obuhvaćati i ovlast da se provjeri koju konkretno djelatnost stvarno obavlja brod, neovisno o djelatnosti za koju mu je država zastave i mjerodavno tijelo za klasifikaciju izdalo svjedodžbu o klasi i odgovarajuće svjedodžbe o sigurnosti i, slijedom toga, ovlast da se provjeri posjeduje li navedeni brod svjedodžbe i, općenito, ispunjava li uvjete i/ili zahtjeve koji se propisuju pravnim pravilima donesenima na međunarodnoj razini u području sigurnosti, zaštite od onečišćenja i uvjeta života i rada na brodu i, u slučaju potvrdnog odgovora, može li se navedena ovlast izvršavati i u odnosu na brod koji konkretno sustavno obavlja takozvanu djelatnost potrage i spašavanja?
- D. Na koji način treba tumačiti pravilo 1. (*rectius*, članak 1.) točku (b) Konvencije SOLAS, na koju se izričito upućuje u članku 2. Direktive 2009/16/EZ i u pogledu koje stoga treba osigurati dosljedno tumačenje u skladu s pravom Zajednice u svrhu i prilikom nadzora brodova koji obavlja država luke, u dijelu u kojem propisuje, b. Vlade ugovornice obvezuju se da će objaviti sve zakone, uredbe, naredbe i pravilnike i da će poduzeti sve druge mjere potrebne da Konvencija dobije punu i cjelovitu primjenu, tako da se osigura da brod, u pogledu zaštite ljudskog života na moru, bude sposoban za službu za koju je namijenjen? Konkretno, treba li u pogledu odluke o prikladnosti broda za uslugu za koju je namijenjen, koju države luke moraju donijeti na temelju inspekcijskog pregleda brodova koji obavlja država luke, kao isključivi parametar provjere u obzir uzeti samo zahtjeve koji se utvrđuju na temelju klasifikacije i odgovarajućih svjedodžbi o sigurnosti koje brod posjeduje i koje su stečene na temelju djelatnosti koja je teoretski prijavljena ili se ipak može uzeti u obzir i usluga koju brod konkretno obavlja?

Stoga, postoji li i u pogledu navedenog međunarodnog parametra ovlast upravnih tijela država luke da ne provjere samo ispunjavaju li brodska oprema i sredstva zahtjeve koji se propisuju svjedodžbama koje izdaje država zastave i koji proizlaze iz teoretske klasifikacije broda, nego i ovlast da ocijene usklađenost svjedodžbi i odgovarajuće brodske opreme i sredstava kojima je brod opremljen i koje posjeduje s obzirom na konkretnu djelatnost koju obavlja, koja nije povezana s djelatnošću koja se navodi u svjedodžbi o klasi i koja se od nje razlikuje?

Ista razmatranja treba iznijeti u pogledu točke 1.3.1. Rezolucije IMO-a A.1138(31), Procedures for Port State Control, 2019., koja je donesena 4. prosinca 2019., u dijelu u kojem propisuje „Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.“

- E. Naposljetku, ako se utvrdi postojanje ovlasti države luke da provjeri posjeduje li brod svjedodžbe i ispunjava li uvjete i/ili zahtjeve na temelju djelatnosti za koju je namijenjen, konkretno:
1. Može li država luke koja je izvršila inspekcijski pregled brodova koji obavlja država luke zahtijevati da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve u pogledu sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje odnosno ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, kako bi se izbjegla zabrana plovidbe broda?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod brojem 1, može li se zahtjev da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje odnosno ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, izvršiti kako bi se izbjegla zabrana plovidbe broda samo u slučaju u kojem postoji međunarodni pravni okvir i/ili pravni okvir [Unije] koji je jasan i pouzdan u pogledu klasifikacije takozvane djelatnosti potrage i spašavanja i odgovarajućih svjedodžbi i uvjeta i/ili zahtjeva u području sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora?
3. U slučaju niječnog odgovora na pitanje pod brojem 2, treba li zahtjev da brod posjeduje svjedodžbe i ispunjava uvjete i/ili zahtjeve, koji su dodatni u odnosu na one koje posjeduje ili ispunjava i koji se odnose na djelatnost koju stvarno obavlja, konkretno, u ovom slučaju na takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, izvršiti na temelju nacionalnog zakonodavstva države zastave i/ili države luke te je li u tu svrhu potrebno primarno zakonodavstvo ili je prikladno i sekundarno zakonodavstvo ili čak samo opći upravni propis?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod brojem 3, ima li država luke obvezu da prilikom inspekcijskog pregleda brodova koji obavlja država luke na točan i konkretan način navede na temelju kojeg je nacionalnog propisa (koji je utvrđen u skladu s točkom 3.) zakonodavne ili regulatorne pravne snage ili koji je dio općeg upravnog akta potrebno odrediti uvjete i/ili tehničke zahtjeve u području sigurnosti i sprečavanja onečišćenja mora koje treba ispunjavati brod u pogledu kojeg država luke obavlja inspekcijski pregled kako bi mogao obavljati takozvanu djelatnost potrage i spašavanja, i koje se aktivnosti otklanjanja ili ispravljanja nedostataka točno zahtijevaju kako bi se osiguralo poštovanje propisa na koje se upućuje?
5. U slučaju da u državi luke i/ili državi zastave ne postoji propis zakonodavne ili regulatorne pravne snage ili koji je dio općeg upravnog akta, može li uprava države luke u ovom slučaju odrediti uvjete i/ili tehničke zahtjeve u području sigurnosti, sprečavanja onečišćenja mora i zaštite života i rada na brodu koje treba ispunjavati brod u pogledu kojeg država luke izvršava inspekcijski pregled kako bi mogao obavljati takozvanu djelatnost potrage i spašavanja?
6. U slučaju niječnog odgovora na točke 4. i 5., može li se takozvana djelatnost potrage i spašavanja, ako ne postoje posebne odredbe države zastave u tom području, smatrati u međuvremenu odobrenom, te se stoga ne može zabraniti donošenjem rješenja o zabrani plovidbe u slučaju kad brod u pogledu kojeg država luke obavlja inspekcijski pregled ispunjava prethodno navedene uvjete i/ili zahtjeve druge kategorije (konkretno, teretnog broda), čije je postojanje i konkretno potvrdila država zastave?

(¹) Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 57.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 14., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2021. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – JW, HD, XS/LOT Polish Airlines**

(Predmet C-20/21)

(2021/C 98/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelji i žalitelji: JW, HD, XS

Tuženik i druga stranka u žalbenom postupku: LOT Polish Airlines

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. točku 1. podtočku (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da u slučaju leta za koji je karakteristična potvrđena jedinstvena rezervacija za cjelokupno putovanje i koji je podijeljen na dva ili više dijelova, mjesto izvršenja u smislu te odredbe može biti i mjesto dolaska prvog dijela leta, kada prijevoz na tim dijelovima leta izvršavaju dva različita zračna prijevoznika i kada se tužba za odštetu na temelju Uredbe br. 261/2004 ⁽²⁾ temelji na kašnjenju prvog dijela leta i usmjerena je protiv stvarnog zračnog prijevoznika prvog dijela leta?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Eurocostruzioni Srl/Regione Calabria

(Predmet C-31/21)

(2021/C 98/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eurocostruzioni Srl

Druga stranka u žalbenom postupku: Regione Calabria

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se Uredbom Komisije (EZ) br. 1685/2000 od 28. srpnja 2000. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 ⁽¹⁾ o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturalnih fondova i, konkretno, s obzirom na ono što se propisuje pravnim pravilom br. 1 točkom 2. podtočkom 2.1. pripadajućeg Priloga koje se odnosi na „dokaz o izdacima” da dokaz plaćanja koja su izvršili krajnji korisnici nužno treba podnijeti u obliku računa s potvrdom uplate i u slučaju kad je financiranje odobreno korisniku u svrhu izgradnje nekretnine s njegovim materijalima, alatom i radnom snagom ili je moguće odstupanje, koje se razlikuje od onog koje se izričito predviđa u slučaju kada to nije moguće, kojim se zahtijeva podnošenje „računovodstvene dokumentacije jednake dokazne vrijednosti”?
2. Koje je pravilno tumačenje navedenog izraza „računovodstvena dokumentacija jednake dokazne vrijednosti”?
3. Konkretno, protive li se navedenim odredbama Uredbe nacionalno i regionalno zakonodavstvo i naknadno doneseni upravni provedbeni akti kojima se u slučaju u kojem je financiranje odobreno korisniku u svrhu izgradnje nekretnine njegovim materijalima, alatima i radnom snagom predviđa sustav provjere izdataka na koje se odnosi financiranje javne uprave i koji se sastoji od:
 - (a) prethodnog određivanja količine radova na temelju regionalnog cjenika koji se odnosi na javne radove te na temelju važećih tržišnih cijena koje je procijenio projektant za stavke koje se ne predviđaju u tom cjeniku,

- (b) naknadnog izvještavanja uz dostavljanje računovodstvene dokumentacije koja se odnosi na radove i koja obuhvaća knjižicu o količini izvedenih radova i računovodstvenu evidenciju koje je pravilno na svakoj stranici potpisao voditelj radova i poduzetnik koji je korisnik te provjere i izvješća o količini izvedenih radova, na temelju jediničnih cijena navedenih u točki (a), koje sastavlja povjerenstvo za provjeru koje je imenovala nadležna regionalna uprava?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1260/1999 od 21. lipnja 1999. o utvrđivanju općih odredaba o strukturnim fondovima (SL 1999., L 161, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2021. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

(Predmet C-34/21)

(2021/C 98/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Tuženik: Der Minister des Hessischen Kultusministeriums

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 88. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/679 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) tumačiti na način da propis, da bi u smislu članka 88. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 bio preciznije pravilo s ciljem osiguravanja zaštite prava i sloboda u vezi s obradom osobnih podataka zaposlenika u kontekstu zaposlenja, mora ispunjavati zahtjeve koji su za takva pravila utvrđeni člankom 88. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/679?
2. Može li se nacionalna odredba, ako očito ne ispunjava zahtjeve iz članka 88. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, unatoč tomu i dalje primjenjivati?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – „Konservinvest” OOD/„Bulkons Parvomay” OOD

(Predmet C-35/21)

(2021/C 98/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Konservinvest” OOD

Druga stranka: „Bulkons Parvomay” OOD

Prethodno pitanje

Dopušta li se člankom 9. Uredbe (EU) br. 1151/2012 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode, izvan slučajeva prijelazne zaštite predviđenih tom odredbom, uspostava nacionalnog sustava registracije i zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda obuhvaćenih područjem primjene te uredbe i ostavlja li se tom odredbom državama članicama sloboda da primjenjuju druga usporedna pravila na nacionalnoj razini (slično usporednom sustavu kod žigova) za rješavanje sporova o povredama prava na takvu oznaku zemljopisnog podrijetla između lokalnih trgovaca koji proizvode i stavljaju na tržište poljoprivredne i prehrambene proizvode obuhvaćene područjem primjene Uredbe br. 1151/2012 unutar države članice u kojoj je registrirana oznaka zemljopisnog podrijetla?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.)

Žalba koju je 27. siječnja 2021. podnio Lietuvos geležinkeliai AB protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-814/17, Lietuvos geležinkeliai/Komisija

(Predmet C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lietuvos geležinkeliai AB (zastupnici: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Orlen Lietuva AB

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu, u cijelosti ili djelomično, u dijelu u kojem se njome odbija žaliteljeva tužba za poništenje Odluke Komisije C(2017) 6544 *final* od 2. listopada 2017. u predmetu AT.39813 – Baltic Rail ⁽¹⁾;
- poništi Odluku u cijelosti ili djelomično;
- podredno, poništi ili još smanji novčanu kaznu određenu društvu Lietuvos geležinkeliai; i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova u vezi s ovim postupkom, te postupkom pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj se u svojoj žalbi oslanja na četiri žalbena razloga.

Kao prvo, Opći je sud nepravilno protumačio i, slijedom toga, nepravilno primijenio sudsku praksu Suda prema kojoj poduzetnik u vladajućem položaju samo treba odobriti pristup infrastrukturi ako bi se odbijanjem moglo posve onemogućiti tržišno natjecanje osobi koja zahtijeva pristup, ako se takvo odbijanje ne može objektivno opravdati i ako je takav pristup nužan za obavljanje djelatnosti te osobe.

Kao drugo, uklanjanje željezničke pruge duljine 19 kilometara koja povezuje Mažeikiai u sjeverozapadnoj Litvi s latvijskom granicom (u daljnjem tekstu: pruga) „na brzinu i bez prethodnog pribavljanja potrebnih financijskih sredstava” nije zloraba vladajućeg položaja.

Kao treće, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kvalificirajući uklanjanje pruge mogućim ograničavanjem tržišnog natjecanja.

Kao četvrto, Opći je sud proturječio sam sebi upućivanjem na žaliteljevu navodnu protutržišnu namjeru da bi utvrdio da treba odrediti novčanu kaznu i da bi odredio njenu visinu, iako je utvrdio da se navodna potvrda ne temelji na žaliteljevoj namjeri, protutržišnoj strategiji ili zloj vjeri.

(¹) Sažetak Odluke Komisije od 2. listopada 2017. vezi s postupkom na temelju članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (Predmet AT.39813 – Baltic Rail) (priopćena pod brojem C(2017) 6544) (SL 2017, C 383, str. 7).

Žalba koju je 27. siječnja 2021. podnijela Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-735/18, Aquind/ACER

(Predmet C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) (zastupnici: P. Martinet, E. Tremmel, agenti, B. Creve, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Aquind Ltd

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u cijelosti ili djelomično;
- ako Sud utvrdi da stanje postupka to dopušta, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku kao neosnovanu;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje u skladu s presudom Suda;
- naloži društvu Aquind Ltd snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj je presudi Opći sud prihvatio žaliteljev četvrti i deveti tužbeni razlog, te je na tom temelju poništio Odluku A-001-2018 ACER-ova žalbenog vijeća, odbio tužbu u preostalom dijelu i naložio ACER-u snošenje troškova. U ovoj žalbi, ACER smatra da je Opći sud počinio sljedeće pogreške koje se tiču prava:

1. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava u odnosu na intenzitet nadzora ACER-ova žalbenog vijeća, općenito i u ovom slučaju, s obzirom na pogreške u složenim tehničkim i ekonomskim ocjenama.
2. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava u pogledu tumačenja članka 17. stavka 1. točku (b) Uredbe 714/2009. (¹)

(¹) Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.)

Tužba podnesena 1. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Belgija**(Predmet C-60/21)**

(2021/C 98/18)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: W. Roels, V. Uher, agenti)*Tuženik:* Kraljevina Belgija**Tužbeni zahtjev**

Komisija od Suda zahtijeva da:

— utvrdi da je Kraljevina Belgija, zadržavanjem na snazi odredaba prema kojima:

se odbija odbitak uplata uzdržavanja ili kapitala umjesto takvih uplata i dodatnih uplata od oporezivog dohotka dužnicima tih uplata koji su nerezidenti u Belgiji i tamo ostvaruju manje od 75 % svojeg dohotka od rada, a koji isti odbitak ne mogu ostvariti u svojoj državi članici boravišta zbog niskog iznosa njihova oporezivog dohotka od rada u toj državi,

povrijedila obveze koje ima na temelju članka 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i članka 28. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru (EGP) i

— naloži Kraljevini Belgiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, Komisija se poziva na samo jedan tužbeni razlog koji se temelji na tome da zakonodavstvo o kojem je riječ može odvratiti porezne obveznike koji su nerezidenti od izvršavanja slobodâ kretanja koje su zajamčene Ugovorima i konkretnije slobode kretanja radnika predviđene člankom 45. UFEU-a i člankom 28. Sporazuma o EGP-u.

Naime, poreznog obveznika nerezidenta koji u Belgiji ne ostvaruje barem 75 % svojeg oporezivog dohotka od rada i koji ne može djelotvorno ostvariti odbitak uplate uzdržavanja u državi članici svojeg boravišta jer nema dovoljan oporezivi dohodak u toj državi belgijsko zakonodavstvo lišava prednosti svakog odbitka tih uplata. Međutim, iz sudske prakse Suda i osobito njegove presude od 10. svibnja 2012. u predmetu C-39/10, Europska komisija/Estonija proizlazi da je, u takvom slučaju, na državi zaposlenja da vodi računa o osobnoj i obiteljskoj situaciji poreznog obveznika nerezidenta.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kazembe Musonda/Vijeće

(Predmet T-110/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbaši, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Jean-Claudeu Kazembi Musondi nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Boshab/Vijeće(Predmet T-111/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pravo na vlasništvo – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Évariste Boshab (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Évaristu Boshabu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kampete/Vijeće(Predmet T-113/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ilunga Kampete (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263 UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ilungi Kampeteu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kande Mupompa/Vijeće

(Predmet T-116/19) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pravo na vlasništvo – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alexu Kandi Mupompi nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Amisi Kumba/Vijeće

(Predmet T-118/19) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gabrielu Amisiju Kumbi nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Mutondo/Vijeće(Predmet T-119/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kalem Mutondo (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kalevu Mutondi nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Numbi/Vijeće(Predmet T-120/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: John Numbi (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Johnu Numbiju nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ruhorimbere/Vijeće

(Predmet T-121/19) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Éricu Ruhorimbereu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ramazani Shadary/Vijeće

(Predmet T-122/19) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Emmanuelu Ramazaniju Shadaryju nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Kanyama/Vijeće(Predmet T-123/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Célestin Kanyama (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Célestinu Kanyami nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Ilunga Luyoyo/Vijeće(Predmet T-124/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisima osoba obuhvaćenih mjerama – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Nastavak činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja – Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života – Pretpostavka nedužnosti – Proporcionalnost – Prigovor nezakonitosti”)

(2021/C 98/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Kongo (SL 2018., L 314, str. 47.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2018., L 314, str. 1.), u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ferdinandu Illungi Luyoyou nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2021. – Klymenko/Vijeće

(Predmet T-258/20) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu”)

(2021/C 98/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnica)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 10.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 1.), u dijelu u kojem se tim aktima tužiteljevo ime zadržava na popisu osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u dijelu u kojem je ime Oleksandra Viktorovycha Klymenka zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuju te mjere ograničavanja.

2. Održavaju se na snazi učinci članka 1. Odluke 2020/373 u odnosu na O. V. Klymenka do datuma isteka roka za žalbu predviđenog u članku 56. prvom stavku Statuta Suda Europske unije ili, ako je u tom roku podnesena žalba, do njezina odbijanja.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 222, 6. 7. 2020.

Rješenje Općeg suda od 4. veljače 2021. – Germann Avocats/Komisija

(Predmet T-352/18) (¹)

(„Tužba za poništenje i naknadu štete – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Postupak javne nabave – Studija naknadnog praćenja o sindikalnim praksama u području nediskriminacije i raznolikosti – Odbijanje ponuditeljeve ponude – Kriteriji dodjele – Tužba djelomično očito pravno neutemeljena, a djelomično očito nedopuštena”)

(2021/C 98/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Germann Avocats LLC (Ženeva, Švicarska) (zastupnici: C. Giannakopoulos i N. Skandamis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, agenti, uz asistenciju R. van Melsena, odvjetnika)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Komisijine odluke o odbijanju tužiteljeve ponude podnesene u okviru javne nabave JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042 [„Studija naknadnog praćenja o sindikalnim praksama u području nediskriminacije i raznolikosti” (2017/S 215-446067)] i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog donošenja navedene odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Germann Avocats LLC nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 301, 27. 8. 2018.

Tužba podnesena 22. siječnja 2021. – SFD/EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)

(Predmet T-35/21)

(2021/C 98/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SFD S.A. (Opole, Poljska) (zastupnik: T. Grucelski, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Allmax Nutrition Inc. (North York, Ontario, Kanada)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION – prijava za registraciju br. 15 971 435

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. listopada 2020. u predmetu R 511/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. siječnja 2021. – Inivos i Inivos/Komisija

(Predmet T-38/21)

(2021/C 98/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Inivos Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) i Inivos BV (Rotterdam, Nizozemska) (zastupnici: R. Martens i L. Hoet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku nepoznatog datuma o pokretanju pregovaračkog postupka bez prethodne objave poziva na nadmetanje u pogledu kupnje do 200 robota za dezinfekciju;
- poništi odluku nepoznatog datuma o dodjeli Okvirnog ugovora za robote za dezinfekciju za europske bolnice (Covid-19) društvu UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet;
- poništi odluku od 19. studenoga 2020. o sklapanju Okvirnog ugovora za robote za dezinfekciju za europske bolnice (Covid-19) s društvom UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet;
- proglasi ništavima Okvirni ugovor za robote za dezinfekciju za europske bolnice (Covid-19), te posebice ugovore sklopljene pod brojevima FW-00103506 i FW-00103507;

- proglasi tuženika odgovornim za naknadu štete na temelju izmakle prilike.
- naloži tuženiku snošenje troškova, uključujući troškove koji su nastali tužiteljima.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik prekršio članak 160. stavke 1. i 2. Financijske uredbe i Prilog I. – Poglavlje 1. – Odjeljak 2. – točku 11. Financijske uredbe u vezi s kršenjem načela dobre uprave, jer se tuženik pogrešno koristio pregovaračkim postupkom bez prethodne objave poziva na nadmetanje u pogledu kupnje do 200 robota za dezinfekciju, čime je počinio očitu pogrešku u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik prekršio, s jedne strane, članak 61., članak 160. stavak 1. i članak 167. stavak 1. Financijske uredbe u vezi s općim načelima Unije načelima transparentnosti, jednakosti i nediskriminacije i, s druge strane, članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer su tuženik i uspješni ponuditelj (UVD Robots APS) u sukobu interesa koji podrazumijeva ozbiljnu nepravilnost zbog koje je sklopljeni Okvirni ugovor ništav.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik prekršio članak 160. stavak 3. Financijske uredbe jer se dodjelom Okvirnog ugovora za robote za dezinfekciju za europske bolnice (Covid-19) društvu UVD Robots APS narušava tržišno natjecanje.

Tužba podnesena 25. siječnja 2021. – Slovačka/Komisija

(Predmet T-40/21)

(2021/C 98/34)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agentica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2020/1734 od 18. studenoga 2020. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka država članica nastalih u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾ u dijelu u kojem je njome u odnosu na Slovačku Republiku primijenjen financijski ispravak u vezi mjere „Proizvodno nevezane izravne potpore” za proračunsku godinu 2016. (a koja se odnosi na godine podnošenja zahtjeva 2013. i 2014.) u ukupnom iznosu od 19 656 905,11 eura,
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj iznosi jedan tužbeni razlog, koji se odnosi na povredu članka 52. stavka 4. točke (a) Uredbe (EU) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1306/2013 ⁽²⁾ u vezi s člankom 34. stavkom 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 908/2014 ⁽³⁾ jer u odnosu na Slovačku Republiku nisu poštovana postupovna jamstva koja jamče navedeni propisi.

U okviru svojeg tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija na temelju Provedbene odluke 2020/1734 isključila iz financiranja Europske unije iznos od 19 656 905,11 eura koji je snosila Slovačka Republika u okviru EFJP-a, a koji predstavlja dio financijskog ispravka koji se odnosi na mjeru „Proizvodno nevezane izravne potpore” za proračunsku godinu 2016. (Program jedinstvenih plaćanja po površini – nedostaci u kvaliteti ažuriranja LPIS-a, kontrola na terenu i pokretanju povrata – godina podnošenja zahtjeva 2015.). Prema tužiteljevom mišljenju taj iznos obuhvaća godine podnošenja zahtjeva 2013. i 2014., koje nisu bile predmet istrage.

(¹) SL 2020., L 390, str. 10.

(²) Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.).

(³) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 908/2014 od 6. kolovoza 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanje i drugih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, pravila o kontroli, jamstava i transparentnosti (SL, 2014., L 255, str. 59.)

Tužba podnesena 26. siječnja 2021. – About You/EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Predmet T-50/21)

(2021/C 98/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: About You GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: W. Mosing, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Y/O/U YOUR ORIGINAL U – žig Europske unije br. 10 226 901

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2020. u predmetu R 529/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- održi raspravu;
- poništi pobijanu odluku uslijed čega EUIPO treba opozvati žig Europske unije u cijelosti;
- naloži EUIPO-u i, u slučaju pisane intervencije, drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om snošenje vlastitih troškova i naknadu troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred Općim sudom i u žalbenom postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda zahtjeva vezanih za dokaze s obzirom na pravnu sigurnost i načelo legitimnih očekivanja;

- povreda članka 58. (u vezi s člankom 18.) i članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća odnosno u vezi s člancima 10., 19. i 27. Komisijine Delegirane uredbe (EU) 2018/625.

Tužba podnesena 26. siječnja 2021. – About You/EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Predmet T-51/21)

(2021/C 98/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: About You GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: W. Mosing, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Y/O/U YOUR ORIGINAL U – žig Europske unije br. 10 226 918

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2020. u predmetu R 530/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- održi raspravu;
- poništi pobijanu odluku uslijed čega EUIPO treba opozvati žig Europske unije u potpunosti;
- naloži EUIPO-u i, u slučaju pisane intervencije, drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om snošenje vlastitih troškova i naknadu troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred Općim sudom i u žalbenom postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda zahtjeva vezanih za dokaze s obzirom na pravnu sigurnost i načelo legitimnih očekivanja;
 - povreda članka 58. (u vezi s člankom 18.) i članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća odnosno u vezi s člancima 10., 19. i 27. Komisijine Delegirane uredbe (EU) 2018/625.
-

Tužba podnesena 1. veljače 2021. – Rotondaro/EUIPO – Pollini (COLLINI)**(Predmet T-69/21)**

(2021/C 98/37)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Carmine Rotondaro (Monaco, Monako) (zastupnik: M. Locatelli, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Pollini SpA (Gatteo, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj u postupku pred Općim sudom*Sporni žig:* Prijava figurativnog žiga Europske unije COLLINI – Prijava za registraciju br. 15 841 091*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* Odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. prosinca 2020. u predmetu R 2518/2019-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- potvrdi odluku Odjela za prigovore i proglasi žig COLLINI prikladnim za registraciju kao žiga Europske unije za sve proizvode iz razreda 18 i 25, kao što su navedeni u prijavi za registraciju br. 15 841 091;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda smjernica koje je donio izvršni direktor EUIPO-a 22. rujna 2017. (odluka br. EX-17-1);
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. veljače 2021. – Bowden i Young/Europol**(Predmet T-72/21)**

(2021/C 98/38)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelji:* Ian James Bowden (Hag, Nizozemska) i Janey Young (Hag) (zastupnica: N. de Montigny, odvjetnica)*Tuženik:* Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pojedinačne odluke od 30. ožujka 2020. da im se ne odobri odstupanje od uvjeta državljanstva predviđenog u članku 12. stavku 2. točki (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika i, posljedično, da raskine njihove ugovore na temelju članka 47. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika uz otkazni rok koji počinje teći „po isteku prijelaznog razdoblja”, odnosno 31. prosinca 2020. prema Sporazumu o povlačenju;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nezakonitosti postupka i primijenjenih kriterija, pogrešci koja se tiče prava i pogrešci u tumačenju, nedostatku transparentnosti, jasnoće, pravne sigurnosti, predvidljivosti i na nepoštovanju dužnosti dobre uprave u okviru donošenja postupka odobravanja odstupanja.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi legitimnih očekivanja, na nedostatku pojedinačnog i detaljnog ispitivanja spisa, na donošenju proizvoljnih odluka, zlouporabi postupka i nepostojanju obrazloženja.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi dužnosti brižnog postupanja.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi prava na učinkovito saslušanje.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi načela jednakog postupanja i zabrane svake diskriminacije.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni.

Tužba podnesena 5. veljače 2021. – Teva Pharmaceutical Industries i Cephalon/Komisija

(Predmet T-74/21)

(2021/C 98/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Izrael), Cephalon Inc. (West Chester, Pennsylvania, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Tayar i S. Ortoli, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi Odluku Komisije C(2020) 8153 *final* od 26. studenoga 2020.;
- ukine novčane kazne izrečene društvima Teva Pharmaceutical Industries Ltd. i Cephalon Inc. u članku 2. sporne odluke;
- podredno, znatno smanji novčanu kaznu izrečenu društvu Teva Pharmaceuticals Industries Ltd;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i činjenica kad je predmetni sporazum kvalificirala kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i činjenica kad je Sporazum o nagodbi kvalificirala kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na učinak.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija pogrešno primijenila članak 101. stavak 3. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da novčane kazne izrečene društvima Teva i Cephalon trebaju biti ukinute ili da barem novčana kazna izrečena društvu Teva treba biti znatno smanjena.

Tužba podnesena 5. veljače 2021. – Cargolux/Komisija**(Predmet T-80/21)**

(2021/C 98/40)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luksemburg) (zastupnici: G. Goeteyn i E. Aliende Rodríguez, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Uniji, koju zastupa Komisija, da nadoknadi štetu koju je pretrpio Cargolux zbog Komisijina propusta da isplati zatezne i složene kamate u skladu s člankom 266. prvim stavkom UFEU-a, u skladu s presudom od 16. prosinca 2015., Cargolux Airlines International SA/Komisija (predmet T-39/11) i da stoga isplati sljedeće iznose, u skladu s člankom 266. drugim stavkom, člankom 268. i člankom 340. stavkom 2. UFEU-a:
 - i. iznos zatezne kamate, tj. kamatu na iznos od 39 000 000 eura po stopi Europske središnje banke za njezine operacije refinanciranja na dan 1. studenoga 2020. (tj. 1 %), uvećano za 3,5 %, za razdoblje od 15. veljače 2011. do 5. veljače 2016., što rezultira iznosom od **8 075 972,03 eura** ili, podredno, po stopi koju Opći sud smatra prikladnom;
 - ii. iznos složene kamate, tj. kamatu na iznos zatezne kamate za razdoblje od 5. veljače 2016. do datuma Komisijine stvarne isplate traženog iznosa (ili, u slučaju da Opći sud odbije Cargoluxov zahtjev da složene kamate teku od 5. veljače 2016., barem za razdoblje od datuma podnošenja tužbe do datuma Komisijine stvarne isplate traženog iznosa), po stopi Europske središnje banke za njezine operacije refinanciranja na dan 1. studenoga 2020. (tj. 1 %), uvećano za 3,5 % (ili, podredno, po stopi koju Opći sud smatra prikladnom);
- naloži Komisiji snošenje svih Cargoluxovih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija izvanugovorno obvezna platiti Cargoluxu naknadu u visini zateznih i složenih kamata, u skladu s člankom 266. drugim stavkom, člankom 268. i člankom 340. stavkom 2. UFEU-a.

Tužba podnesena 8. veljače 2021. – QF/Komisija**(Predmet T-85/21)**

(2021/C 98/41)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: QF (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o neuvrštenju njegova imena na popis uspješnih kandidata na temelju internog natječaja COM/03/AD/18;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju relevantnog obrazloženja. Naime, tužitelj smatra da se obrazloženje sastoji od opisnih ocjena koje nisu usklađene s dodijeljenim ocjenama. Usto, povjerenstvo za odabir nije priopćilo kriterije za ocjenjivanje koji su doneseni prije testiranja, tako da ni tužitelj ni tijelo za imenovanje nisu mogli provjeriti zakonitost tih kriterija.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja. Tužitelj se u tom pogledu osobito poziva na činjenicu da je povjerenstvo za odabir, nakon testiranja, izmijenilo ocjene koje su na temelju tablice za ocjenjivanje dodijelili njegovi članovi iako je ta tablica za ocjenjivanje trebala osigurati jednako postupanje prema kandidatima.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koju je počinilo povjerenstvo za odabir s obzirom na to da nije moglo u dovoljnoj mjeri opravdati očite nedosljednosti između opisnih ocjena i brožanih ocjena, s obzirom na usporedbu s usporedivim ocjenama drugih kandidata.

Rješenje Općeg suda od 28. siječnja 2021. – MS/Komisija**(Predmet T-602/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 98/42)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 404, 30. 11. 2020.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR